

Revista de llibres

FERNÁNDEZ-QUIJADA, D. (ed.)

Medi@tic. Anàlisi de casos de tecnologia i mitjans.

Barcelona: Editorial UOC, 2011, 216 pàg.

ISBN: 978-84-9788-448-8.

Coordinat per David Fernández-Quijada, doctor en comunicació audiovisual i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, aquest volum presenta vuit casos pràctics i didàctics que estudien l'aplicació de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) en l'àmbit de la comunicació. El volum es presenta dividit en nou capítols escrits per experts de diferents universitats en

què s'aborden tant tecnologies de vídeo (televisió interactiva i híbrida, aplicacions de vídeo a la xarxa) com d'àudio (DAB, *podcasting*) i de dades (SMS, internet). El primer capítol, escrit per Fernández-Quijada, és una presentació i una introducció útils als continguts del llibre. El segon capítol, escrit per Montse Bonet, analitza la ràdio digital DAB (*Digital Audio Broadcasting*) i la història del seu fracàs. Tot seguit, Toni Sellas reflexiona sobre el *podcasting* i la seva penetració ràpida en el món professional i aficionat. El coordinador del llibre signa el capítol quart, en què s'aprofundeix en l'anàlisi de la televisió interactiva i els seus problemes per establir-se al nostre país. Al següent capítol, Roberto Suárez presenta com la televisió híbrida pot jugar un paper rellevant en les noves lògiques de distribució de continguts, en la definició dels models de negoci i en els patrons de consum. El capítol sis, escrit per Xavier Ribes, és dedicat al vídeo a internet, on les qüestions legals són tan importants com les tècniques. Pere Masip analitza al capítol set l'impacte d'internet en les redaccions periodístiques i com això ha repercutit en el desenvolupament del perfil del o de la periodista en un entorn digital. El següent capítol, escrit per Noelia Salido, ofereix una anàlisi més sociològica dels missatges SMS dels telèfons mòbils, des del seu èxit dels primers moments al seu declivi amb l'emergència d'alternatives, com ara les xarxes socials accessibles des d'aparells mòbils. A l'últim, Carles Llorens dedica el capítol nou a Apple i el seu treball amb els dispositius mòbils. L'autor destaca el caràcter innovador de l'empresa, no només limitat a la tecnologia, sinó també en termes d'estratègia i comercialització. En definitiva, aquest volum resultarà útil no només per a docents i estudiants de comunicació, sinó també per a totes les persones interessades a conèixer més la relació entre tecnologia i mitjans.

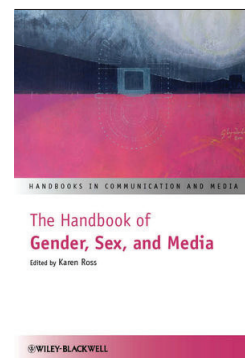
Ross, K. (ed.)

The handbook of Gender, Sex, and Media

Londres: Wiley-Blackwell, 2012, 640 pàg.

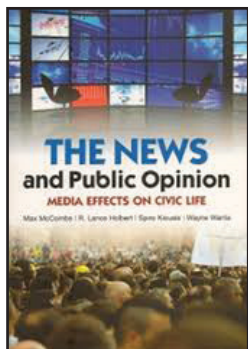
ISBN: 978-1-4443-3854-6

Aquest volum ofereix una visió original de les relacions complexes entre gènere, sexe, sexualitat i mitjans, tot mostrant noves recerques a l'avantguarda de la pràctica i la teoria dels mitjans i la comunicació. Ross va més enllà d'associar el gènere amb dona/home. L'editora d'aquest volum presenta una noció més fluida del sexe i de la identitat, i consideracions sobre la relació entre la construcció

de les normes de gènere, el sexe biològic i la mediació del sexe i la sexualitat. Els diferents temes que conformen el volum van des de la continuïtat del sexisme en els anuncis televisius fins a les formes amb què internet facilita la reinvençió del nostre ésser sexual. El llibre està dividit en cinc parts que comencen totes amb un assaig que contextualitza històricament la recerca en l'àmbit temàtic determinat. Tots els temes fan referència a un ventall variat de mitjans que inclou la premsa, la televisió i internet. La primera part, "Mediated Women", comença amb un capítol introductor de Carolyn Byerly amb una bibliografia extensa sobre dones i mitjans. En aquesta part destaca l'article d'Ibrosheva i Stover en què s'analitza la cobertura a la premsa de les dones polítiques a Bulgària, tot prenent una aproximació històrica sobre un període que va des de 1945 fins a 2009, per concloure que els mitjans encara es troben dins d'una ideologia patriarcal. La segona part aborda qüestions relacionades amb la masculinitat, amb articles sobre la construcció de prototips masculins al cinema (Guido Ipsen) o la relació entre masculinitat i sexualitat en una sèrie de ficció com *The Sopranos* (Lynne Hibberd). La tercera part, "Queering the Pitch", reuneix articles que tracten la representació de la identitat sexual als mitjans, amb articles en què s'analitzen sèries com *The L Word* des d'una perspectiva que va des de la producció d'identitats a l'anàlisi de l'audiència. El següent apartat, "Women, Men, and Gender", presenta cinc articles que analitzen la construcció social del sexe i el gènere en els mitjans, la missatgeria instantània o el postfeminisme. Finalment, l'última part aborda la relació entre sexe i mitjans, les cites en línia i les noves pràctiques als nous mitjans, com també la sexualitat a la nova era d'internet o la mediació del sexe als mitjans.

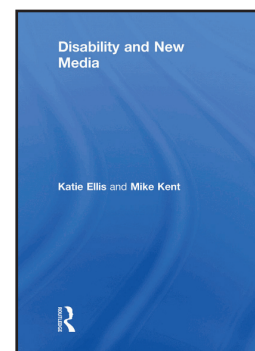
McCOMBS, M.; HOLBERT, R. L.; KOUSIS, S.; WANTA, W.
The News and Public Opinion. Media Effects on Civic Life.
 Malden, MA: Polity Press, 2011, 210 pàg.
 ISBN: 978-0-7456-4518-6

Els quatre autors de *The News and Public Opinion: Media Effects on Civic Life* examinen la relació dinàmica entre notícies i opinió pública que es troba en el cor d'una democràcia sana. A la primera part del llibre, els autors presenten una visió general de l'evolució de l'espai mediàtic actual amb els grans canvis que hi ha hagut els darrers anys: l'expansió de les tecnologies digitals, la disposició

de nous canals de comunicació o la convergència de gèneres mediàtics, com ara la informació i l'entreteniment. També examinen el partidisme dels periodistes en els missatges polítics i l'*hostile media effect* amb què les persones perceben els mitjans esbiaixats contra les seves opinions polítiques, més enllà de si aquestes persones eren conservadores o progressistes. La credibilitat en les notícies també és tractada en aquesta primera part, així com el perill de les notícies alternatives que posen en dubte la credibilitat dels seus competidors o l'augment de programes satírics. La segona part del llibre examina l'impacte del periodisme en la vida cívica dels ciutadans. Aquesta part comença presentant una sèrie de conceptes bàsics com *audiència*, *exposició als mitjans* i *atenció mediàtica*. També s'hi aborda l'ús diferenciat dels mitjans i els models de consum de notícies que estan creant distincions clares entre diferents subpoblacions (dividides per edat, gènere o etnicitat). Els autors també analitzen les influències cognitives dels mitjans, com ara centrar l'opinió pública en un objecte particular i els atributs que se'n destaquen a les notícies (*agenda-setting*) o què o com aprenen les persones de les notícies –factors com ara la motivació i l'educació en l'adquisició del coneixement– i la influència de les notícies en l'esfera tradicional de l'opinió pública –els sentiments positius i negatius dels ciutadans sobre qüestions específiques, figures polítiques i altres elements de la vida pública. El paper dels mitjans, responsables de donar forma, reforçar i canviar opinions i actituds sobre una varietat àmplia de temes, també és abordat en aquesta segona part, així com l'impacte dels mitjans en la conducta política i la influència dels ciutadans sobre els mitjans. A l'últim, els autors ofereixen les seves opinions sobre com les organitzacions mediàtiques poden omplir les necessitats i expectatives d'una vida política democràtica.

ELLIS, K.; KENT, M.
Disability and New Media.
 Nova York: Routledge, 2011, 185 pàg.
 ISBN: 978-0-415-87135-8

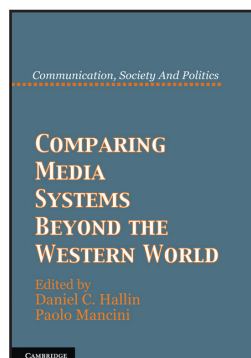

Aquest volum explora com la promesa de la World Wide Web d'accés a totes les persones més enllà de les seves discapacitats ha estat segrestada pels desenvolupaments més recents del món en línia (ja sigui la Web 2.0 o el món virtual). Mentre que la majoria d'estudis sobre discapacitats s'han centrat en els primers estadis d'internet abans del desenvolupament de xarxes socials com Facebook, YouTube i Second Life, Katie Ellis i Mike Kent presenten aquí un estudi sobre les aplicacions que han crescut dins de la Web 2.0 i analitzen com han obstaculitzat i han ajudat alhora la inclusió de les persones amb alguna discapacitat. Els autors no volen proveir d'instruccions tècniques sobre com fer accessible internet, sinó que exploren el significat i el potencial de la construcció social de l'accessibilitat, tot qüestionant la retòrica que les tecnologies digitals són una font automàtica d'alliberament i d'inclusió de les persones amb discapacitat, i demostrant que aquesta és creada socialment i reproduïda en les tecnologies digitals. El llibre es divideix en tres seccions. La primera part presenta una anàlisi de les relacions entre les polítiques governamentals, les organitzacions responsables d'establir els estàndards d'internet (ex. W3C) i les expectatives de la comunitat. La segona part, "How Did we Get Here?", examina en tres capítols el significat de la discapacitat en el desenvolupament d'internet i de la World Wide Web. Aquesta segona part ofereix noves formes d'investigar les tecnologies de la comunicació, la problemàtica social de la discapacitat i l'augment de la importància de les plataformes de xarxes socials. L'última secció presenta les tendències del món en línia com el futur del web i ens descobreix la importància de la incorporació de l'accessibilitat per poder arribar a l'etapa següent del web. Resulta molt interessant el capítol sobre com les persones discapacitades utilitzen mons virtuals (ex. Second Life), com s'exploren els temes de discapacitat dins d'aquests ambients virtuals, i el dubte de si el món virtual no serà simplement un mirall dels prejudicis socials preexistents. Conclou el volum destacant la importància que les grans corporacions siguin conscients de la necessitat de millorar l'accessibilitat, d'emfatitzar la inclusió de persones amb discapacitat en un sentit social més ampli.

HALLIN, D.C.; MANCINI, P. (eds.)

Comparing Media Systems Beyond the Western World.

Nova York, Estats Units: Cambridge University Press, 2012, 360 pàg. ISBN: 978-1-107-69954-0

Vuit anys després de la publicació del seu afamat volum *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*, Daniel C. Hallin i Paolo Mancini donen un pas més i publiquen aquest volum, que ofereix una exploració àmplia de les bases conceptuals per a una anàlisi comparativa dels mitjans i la política en l'àmbit global. Prenent com a punt de partida el ja famós marc

conceptual desenvolupat al seu volum anterior, els autors exploren com els conceptes i mètodes de la seva anàlisi s'han mostrat útils o no quan han estat aplicats més enllà de l'enfocament original dels sistemes dissenyats a l'Europa Occidental i a l'Amèrica del Nord. El volum que aquí ressenyen pretén utilitzar diferents casos de països "no occidentals" (Brasil, Xina, Israel, Líban, Lituània, Polònia, Rússia, Aràbia Saudita, sud-Àfrica i Tailàndia) per qüestionar i aclarir el marc conceptual elaborat a *Comparing Media Systems*, i proposar nous models, conceptes i enfocaments que seran útils per analitzar sistemes mediàtics no occidentals i amb processos de transició política. Dividit en dues parts, el volum comença amb una introducció dels editors del volum, Daniel C. Hallin i Paolo Mancini. Tot seguit, a la primera part s'hi analitzen diferents països, i destaquen els capítols centrats en l'impacte de la seguretat nacional en el desenvolupament del sistema mediàtic israelià, la italianització del model polonès, la cultura com a guia en el sistema lituà o el model mediàtic postsoviètic a Rússia, entre d'altres. La segona part aborda les metodologies i aproximacions en què s'analitza l'increment dels sistemes mediàtics transnacionals, el paper polític dels mitjans asiàtics; una aplicació comparativa del marc conceptual de Hallin i Mancini més enllà del món occidental, i una comparativa dels processos enfocats en els mitjans, les transicions i el canvi històric. El volum finalitza amb unes conclusions escrites pels dos dels editors de l'obra.

ALLERN, S.; POLLACK, E. (eds.)

Scandalous! The Mediated Construction of Political Scandals in Four Nordic Countries. Göteborg, Suècia: Nordicom, 2012, 209 pàg. ISBN: 978-91-86523-27-5

Mitjançant aquest volum, Sigurd Allern i Ester Pollack intenten destacar la forma en què els escàndols polítics a quatre països nòrdics han estat presentats, emmarcats, dramatitzats i interpretats a través de diferents gèneres periodístics en un estira-i-arroña entre editors i actors polítics. Els autors prenen com a punt de partida que les institucions periodístiques ajuden a construir les carreres polítiques i, al mateix temps, a enderrocar-les. Així, un procés d'escàndol mediatitzat pot constituir el camí des del poder a la impotència, d'una posició de privilegi a la exclusió, en un temps molt curt. *Scandalous!* es basa en estudis de cas i en l'anàlisi de continguts d'escàndols polítics que han estat mediatitzats a Dinamarca, Finlàndia, Noruega i Suècia, i inclou una anàlisi de les freqüències, els tipus, les característiques i les conseqüències dels escàndols polítics nacionals durant el període 1980-2010. Dividit en onze capítols, els diferents autors aborden un seguit de qüestions, com ara la importància de les violacions de la norma, que han dut a l'escàndol polític, els canvis en els tipus d'escàndols al llarg del temps, la utilització per part dels rivals i els oponents polítics dels escàndols mediatitzats, si l'anihilació del caràcter i la demonització són les característiques principals d'un procés d'escàndol o si dones i homes polítics són tractats de la mateixa manera. Destaquen l'article escrit per Sigurd Allern, Anu Kantola, Ester Pollack i Mark Blach-Orsten sobre l'augment dels escàndols polítics als països nòrdics durant el període 1980-2010 i l'article d'Anu Kantola en què s'analitzen els escàndols com un ritual estratègic del periodisme. Altres articles que resulten de lectura interessant són el de Lars Nord, Gunn Enli i Elisabeth Stúr, en què s'analitza el paper dels comentaristes polítics a Noruega i Suècia; el d'Elin Strand Hornnes, que analitza els escàndols des d'una perspectiva de gènere i apunta les diferències quan una dona es troba enmig d'un escàndol polític; el de Tor Didtbø, que mostra com els escàndols polítics afecten la popularitat política a Noruega, i l'article de Paul Bjerke sobre la relació entre les víctimes i la moral dels mitjans.